

## Minciuna creștinilor

George Coșbuc

---

Proconsulul îi judeca  
În largul tribunal din piață.  
Avea doi popi creștini în față.  
Un scriitor din ceata sa  
S-a ridicat ca să citească  
Dovezi și vorbe ce s-au spus  
De cei ce cred într-un Isus  
Și despre legea creștinească.

- „Ei sunt o seamă de iudei  
Răutăcioși din cale-afară.  
Cu ceilalți iudei din țară  
Se gâlcevesc ca de-obicei.  
Ei au un zeu, dar fără nume:  
Ei râd când noi jurăm pe zei:  
Iar a muri, așa zic ei,  
E cel mal mare bun din lume!”

A râs proconsulul: - „De-l vor,  
Să fie-al lor de-acuma bunul!  
Dar știu ca n-o să vrea nici unul  
Căci e minciună spusa lor:  
Hristos muri-n grozavă silă,  
Dar nu de bunăvoia lui:  
Ei de-ndărătnici spun ce nu-i  
Și de-ndărătnici nu mi-e milă!”

Dar iată, până când în chin  
Se zvârcolesc cei doi pe roată,  
Alți doi se dezlipesc din gloată  
Și-n fața judecății vin.  
- „Omoară-ne!” - „Vă-nșeală gândul.  
Că mă siliți la crezământ!  
Dar nu vă cred, și gata sânt  
Să vă omor pe toți de-a rândul.”

O întreagă ceată din popor  
Spre tribunal acum pășește.  
Mirat proconsulul privește:  
Sunt ei nebuni, ori moartea lor  
E-ntr-adevăr credință vie?  
- „Mințiți! și-aruncă pumnii-n sus.  
A fost un mincinos Isus...”

Câți vreau să moară deci, să vie!"

Dar când văzu că dânșii vin  
Mulțime multă, să-i omoare,  
De-abia se ține pe picioare  
De multă furie-Antonin.  
- „Pornesc pe capul meu nebunii  
Voi moartea de la mine-o vreți?  
Ah, ticăloșilor, n-aveți  
Destule râpi, destule funii?"

El dă un semn. Și-un grabnic stol  
De călăreți izbesc poporul  
- " Ei știu că e păcat omorul,  
De-aceea mor... Să-mi faceți gol  
În jurul meu! O simt eu bine,  
Că moartea-i singurul lor țel,  
Dar ei trăiesc c-un gând mișel;  
Să facă toți călău din mine!"

Și-n laturi se azvârl acum  
Cu vuiet îngrozit păgânii,  
- „A, iată-i! Mi s-adună câinii,  
Stau blânzi și nemișcați în drum  
Să-i calce caii... mor grămadă...  
Loviți-i dar și-i spânzurați...  
Și câinilor mâncare-i dați  
Și-i jupuiți de vii pe stradă!

Ei cred ce spun! Dar vreau să dau  
De ei societății seamă!  
Tot rău-i stânenit de teamă,  
Și team-acești nemernici n-au!  
Când n-are zei această gloată,  
Ce crime poate face ea!  
Și când pedeapsa cea mai grea  
E pentru ei nimica toată!"